

Год. IV.

София, вторникъ, 18 февруари 1930 г.

214 Брой 1004

Македония

Телефонъ № 2891

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и администрация:

„11 Августъ“ № 19

„МАКЕДОНИЯ“

вѣстникъ за политика, културенъ
животъ и информация. излиза съ
ки день освенъ празнични дни

АБОНАМЕНТЪ:

България: за година 300 лева
1/2 година 150 лв; 3 мес 80 лева
Странств.: година 800 лв; 1/2 год
400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка за
год 6 долари; 1/2 год 3 долари

ОБЯВЛЕНИЯ:

На кв. см	3 лв
Малки обявления на дума	1 лв
Въ хрониката редъ	10 лв
Годешни и вѣнчални	50 л

„Терай за Чачакъ!“

Въ Пиротъ, Нишъ, Враня и цѣло Моравско още си спомнятъ зловещото и страхотно — „Терай за Чачакъ!“

„Терай за Чачакъ“ ни пренася въ онази епоха, когато се създаде третото българско царство, и когато Моравско остана подъ пандурската власт на кралъ Милановата държава. „Терай за Чачакъ“ — карай за Чачакъ — бѣше символичната полицейска заповѣдъ, давана на пандуритѣ, които придружаваха ония редици отъ доблестни и честни синове на Моравско, що бѣха изклани и звѣрски избити въ тъмнината изъ долищата на кървавото сръбско кралство. Всѣки, който дръзнѣше да брани своето национално име, или продуваше на майчинъ езикъ, той веднага биваше каранъ за „Чачакъ“ — изчезваше безследно.

Чачакъ е градъ въ северо-западната частъ на сръбското кралство — разположенъ на сръбска Моравя. За тоя градъ заминаваха моравскитѣ български мжченици, които се борѣха за своята национална и културна свобода, но тия нещастници никога не стигаха до него.

„Терай за Чачакъ“ бѣше единственото и най-ефикасно сръбско средство, което сръбската държава употреби на времето, за да претопи моравскитѣ българи. Цѣлата държавна система на сръбското кралство за денационализация, облѣчена въ най-дивашката кожа на макиевелизма, се съдържа въ тѣзи три зловещи думи. Сжщата система на денационализация полицейската сръбска властъ, въ по-мекя форма, приложи и къмъ другитѣ националности въ кралството. Тамъ имаше еврей и турци, обаче всички станаха прави сърби, инѣкъ трѣбваше да вървятъ за Чачакъ.

Сръбското кралство, съ едно население отъ два и половина милиона, на парижкия панаиръ

биде облѣчено въ дългата мантия на Югославия, като му бѣ дадена пълна властъ надъ още десетъ милиона човѣшки същества, които, по силата на „мирнитѣ“ договори, трѣбваше да колѣничатъ и да признаятъ неговото господство. Но това не бѣше достатъчно за наследниците на политиката „Терай за Чачакъ“. Тѣ се опитаха, прилагайки старата система на денационализация, отъ Македония и Царибродско да направятъ ново Моравско. Тѣ промѣниха шарената дреха на триименното кралство съ пурпурната мантия на диктатурата, а съ това повърнаха колелото на историята назадъ, раздѣлиха подвластнитѣ имъ земи на банства, та дано по този начинъ да постигнатъ ония резултати, които въ миналото постигнаха съ кървавата максима: „Терай за Чачакъ“. Праздни илюзии на самозабравили се мракобесници!

Докогато въ душата на всѣки българинъ звучатъ адскитѣ и зловещи думи „Терай за Чачакъ“ — дотогава сръбитѣ нѣма да докоснатъ ржката на българина за споразумение и братство. Това говори историята, която отдѣлнитѣ лица или групи не могатъ да измѣнятъ, защото тя е вѣчна, а лицата случайни и преходни.

Сатанинската политика на вчерашнитѣ и днешни управници на Сърбия нито ще претопи Македония и Хърватско, нито ще убие борческия имъ духъ.

Варварскиятъ принципъ „Терай за Чачакъ“ е едно указание и символъ за потиснатитѣ народи въ Югославия, че тѣ всички трѣбва да обединятъ силитѣ си, за да нанесатъ общъ тежъкъ ударъ върху насилническата политика и старата денационализаторска система на подли убийства и кървави престѣпления.

П. Мърмевъ